

Forslag til Aldersrente, fjernes. Der er derfor ikke blot 1 og 2 og 3, men mange flere Maader, hvorpaa man med største Lethed kan gennemføre en god Aldersrente. Naar man ikke gør det, er det, fordi man ikke vil.

Indenrigsministeren (Kragh): Man mærker paa det ærede Medlem Hr. Rode, hver Gang han har Ordet i den senere Tid, at vi nærmer os den Periode, da han skal ud og slaa Sommerens politiske Mønt. Det er ogsaa dette, som giver det ærede Medlem Anledning til at paa ny at anstille disse saare letkøbte og letbenede Ræsonnementer om, hvilken Forvandling af Tilstanden herhjemme en anden økonomisk Politik vilde medføre end den, der drives fra Regeringens Side. Det skulde formodentlig være det ærede Medlems Importreguleringer og Importforbud, hele det ærede Medlems elastiske System, denne Gaade for alle andre end maaske for det ærede Medlem selv, der skulde bringe Helse. Jeg synes, at hvis det ærede Medlem nærmere kunde udforme, hvad det er, han her tænker paa, burde han i det danske Samfunds Interesse gøre det. Er han den store Medicinmand, som er i Besiddelse af Lægedom, saa bør det ærede Medlem ikke indskrænke sig til at udtrykke sig i saa taagede Vendinger, som han stedse bruger, men saa bør han sige, hvad det er, han mener. I hvert Tilfælde var det jo ikke muligt for det ærede Medlem i sin Tid, da Tallet paa de arbejdsløse var tæt op imod det, som vi har kendt i den nys afsluttede Vinter, at finde noget System, som kunde beskæftige de arbejdsløse; det System, det ærede Medlem anvendte, bragte jo Forsikringsprincipper og Understøttelsesprincipper i Forbindelse med Arbejdsløshedslovgivningen i uhjælpelig Konflikt med hinanden og førte til Udgifter, som, trods et mindre Tal af arbejdsløse, vistnok meget vel kan sammenstilles med de Udgifter, som den nuværende Regering har maattet afholde.

Det ærede Medlem Hr. Rode var dernæst inde paa, at Princippet: faste Takster ikke var gennemført i Renkultur i det foreliggende Lovforslag, og det ærede Medlem fandt 3 Punkter, hvor der var afvejet fra dette Princip. For det første det, at Kommunalbestyrelserne faar Adgang til at yde Aldersrentenydere Hjælp i Tilfælde af Sygdom; det vilde det ærede Medlem sammenstille med, at han og hans Partifælle, det ærede Medlem Hr. Henningsen, under Ændringsforslag Nr. 6 gentager Forslaget om det frie Skøn udover Minimalsatserne, som vi kender fra 1919, og hvorefter der skal

sikres Rentenyderen, „hvad der til enhver Tid behøves til hans (hendes) med Families Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde.“ udover hvad der fastsættes ved Minimaltaksterne. Jeg tror virkelig ikke godt, at en saadan Sammenstilling lader sig foretage, ligesom jeg heller ikke mener, man kan betegne det som et Brud paa de faste Taksters Princip, at en efterlevende Enke under særlig vanskelige Forhold kan faa bevilget af Kommunalbestyrelsen 25 pCt. udover den Rente, som i øvrigt vilde tilkomme den vedkommende. Hvad endelig det tredje Punkt angaar, ja, saa kunde det ærede Medlem Hr. Rode ikke have nævnt dette Punkt, hvis han havde sat sig ind i de Ændringsforslag, der foreligger, og i den Affattelse, Lovforslaget vil faa, for saa vidt disse af Flertallet stillede Ændringsforslag bliver vedtaget. Men det har det ærede Medlem maaske endnu ikke haft Lejlighed til at sætte sig ind i, og derfor er det, han fremdrager dette tredje Punkt, som vilde have været meget væsentligt, hvis det overhovedet havde været anvendeligt.

Det ærede Medlem Hr. Rode gentog paa ny, at de Overgangsbestemmelser, som her foreslaas, er ringe. Da jeg forrige Gang havde Ordet, sagde jeg til det ærede Medlem, at det ikke var tilstrækkeligt at fremsætte en saadan Paastand, man maatte belægge den med gode og overbevisende Argumenter. Da nu det ærede Medlem ikke kan dette, nøjes han med at gentage Paastanden, men en saadan Gentagelse virker ikke overbevisende.

Det ærede Medlem foretrækker ikke principielt de Principper, over hvilket Lovforslaget af 1919—20 var bygget, men, siger det ærede Medlem, han maa blive staaende ved disse Principper, ogsaa naar Talen er om det her foreliggende Lovforslag, thi man vil ikke kunne naa til tilstrækkelig høje Takster, og Betingelsen for det ærede Medlems Tilslutning er, at Taksterne kan blive tilstrækkelig høje. Det vilde sikkert have været interessant at høre, hvad det ærede Medlem forstaar ved, tilstrækkeligt høje Takster. Det ærede Medlem er jo dog gaaet med til en Pensionslovgivning for Statens Tjenestemænd; men mener det ærede Medlem, at de Pensioner, som der fastsættes, under alle Livets Forhold er tilstrækkelig høje? Jeg kan ikke ret vel tænke mig, at det ærede Medlem skulde mene noget saadant. Og naar han nu her ved anden Behandling gentager sin Paastand fra første Behandling om, at det kun er dette, at Taksterne ikke er tilstrækkelig høje, [der hindrer ham i at give Princippet